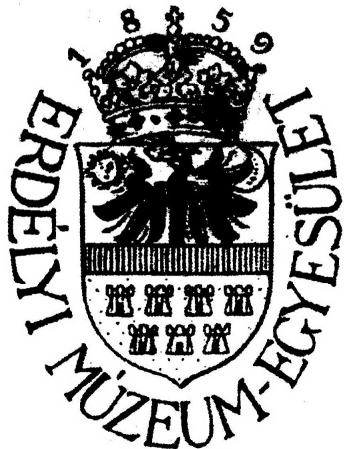

KIVONATFÜZET

A MAGYAR TUDOMÁNY NAPJA ERDÉLYBEN

2005

**Erdélyi Múzeum-Egyesület
Természettudományok Szakosztály**

**Kolozsvár
2005. november 19.**

A FARKASVÉDELEM LEHETŐSÉGEI ÉS KORLÁTAI ROMÁNIÁBAN

Domokos Csaba¹, Kecskés Attila¹

¹*Milvus Madártani – és Természetvédelmi Egyesület, Marosvásárhely*

A farkas valamikor az északi félteke egyik legelterjedtebb ragadozó emlőse volt. A legtöbb európai országból teljesen kiirtották őket. A jelenlegi becslések szerint a romániai állomány (kb. 4000 pd.) az európai állománynak hozzávetőlegesen a 35%-át jelenti.

A II. Világháborút követően Románia erdős területein több mint 5000 példányra becsülték a farkasállományt. Kártételük miatt az 50-es években elkezdődött a farkasok szervezett irtása, míg nem az állomány a 60-as évek végére mintegy 1500 példányra csökkent. A fegyvertartási tilalom bevezetése elősegítette a zsákmányállatok és a farkasállomány fellendülését. 1991-ben a méreg használatának teljes betiltása, majd 1993-ban a Berni Egyezmény aláírása fontos lépést jelentett a farkas és más fajok védelmének irányába. Jelenleg Romániában a farkasok védelmények ez utóbbi, valamint a 103/1996-os vadászati törvény (amelyet a 654/2001-es törvény egészített ki) biztosít törvényes keretet.

A három hazai ragadozó nagyemlős (farkas, hiúz és medve) aktív védelmények mérföldkövét hazánkban 1993-2003 között a Carpathian Large Carnivore Project jelentette. Úttörő jellegű tevékenységével egy modell területen a helyi közösség és a ragadozó nagyemlősök közötti viszony javítására alapozta a három hazai nagyragadozó és élőhelyük védelmét.

1995-ben a WWF által kidolgozott nagyragadozó-védelmi program (European Large Carnivore Initiative) kezdeményezésére több európai állam szakemberei egy hálózatot hoztak létre, melynek célja az emlős nagyragadozók aktív védelmére irányuló tevékenységek támogatása.

Előadásunk a farkasokat jelenleg veszélyeztető tényezőket, védelmük akadályait, az általunk felvázolt nagyragadozó-védelmi stratégiát, valamint a farkasvédelmi tevékenységeink eddigi eredményeit mutatja be.

THE POSSIBILITIES AND DIFFICULTIES OF WOLF CONSERVATION IN ROMANIA

At one time, the wolf was one of the most widespread carnivores in the Northern hemisphere. It has been totally exterminated from most European states. According to current estimates, Romania houses approximately 35% of the European wolf population (around 4000 individuals).

According to estimates, after World War II, there were more than 5000 wolves in the forests of Romania. Due to the damages caused by them, in the 50's the organized extermination of the wolves had begun. At the end of the 60's, wolf population fell to 1500 specimens. The introduction of the ban on arms favoured the recovery of both the prey and that of the wolf population. In 1991, the total ban on the use of poison and later the signing of the Bern Convention (in 1993) meant an important step towards the conservation of wolves and other species alike. This latter, along with Law no. 103/1996 regarding hunting (complemented by Law no. 654/2001) ensure today the legal frame for wolf conservation.

Between 1993-2003, the Carpathian Large Carnivore Project represented a milestone in the conservation of the three large carnivore species from Romania (wolf, lynx and brown bear). With its pioneering activities, this project based the conservation of the three large carnivore species and their habitats upon the improving of the relationship between the local communities and these species.

In 1995, on the proposal of the large carnivore conservation program elaborated by WWF (the European Large Carnivore Initiative), specialists from several European states put down the bases of a network with the goal of supporting activities targeting active large carnivore conservation.

Our presentation will introduce the factors currently threatening wolves, the obstacles in their conservation, the large carnivore strategy drafted by us, as well as our results up to now in wolf conservation.